

AKLIMDA CUMHURİYET

97 yıl önce bugün, 29 Ekim'de Cumhuriyet ilan edildi. Bizler de bugünün anısına her sene kutlamalar yapıyoruz. Bu sefer her seneden farklı olarak okulda değil, evdeyiz ama bu bizim bayramımızı coşkuyla kutlayamayacağımızın anlamına gelmiyor. Evet; keşke okulda üniformalarımızı giymiş bir şekilde, ellerimizde bayraklarımızla, yüzümüzde tebessümle ve en önemlisi bir arada kutlayabilsek. Ancak bu bizim heyecanımızı söndüremedi tam tersine Cumhuriyet'e ve Atatürk'e olan bağlılığımızı arttırdı.

Cumhuriyet demek devlet işlerinde söz sahibi olan insanların halk tarafından demokratik şartlar altında seçilmesidir. Seçilen kişi bir nevi halkın sesidir aslında. Devletin halkla olan bağının resmileştirilmiş halidir Cumhuriyet. Bunun öneminin farkına varan bizlerse önümüze hangi engeller çıkarsa çıksın kendi farkındalığımızı başkalarına aşılama için durmadan çabalıyoruz.

Bu sabah erkenden kalktım, elimi yüzümü yıkadım, üstüme Atatürk'ün portresi olan siyah bluzumu giydim. İşte törene hazırdım. Bilgisayarımı açtım ve sınıfımla beraber internet üzerinden Cumhuriyet Bayramı'nı kutladık. Okulumun ve biz öğrencilerin hazırlamış olduğu tören videosunu heyecanla izledik. Slogan okuyan arkadaşlarım, dans eden küçüklerim, enstrüman çalan büyüklerim ve daha onlarcası... O an fark ettim ki evde ve bedenen birbirimizden ayrı olmamız heyecanlarımızın ve mutluluklarımızın birbirine ortak olmasını engellemiyor. Atatürk'ün de dediği gibi "Beni görmek demek mutlaka yüzümü görmek demek değildir. Benim fikirlerimi, benim duygularımı anlıyorsanız ve hissediyorsanız bu yeterlidir." Atatürk'ün bu sözünü bugün daha iyi anladım. Biz de bu bayramda arkadaşlarımla hep birlikte olamasak da hislerimiz karşılıklıydı.

Bana bu güzel duyguyu, birlikteliği, fikir özgürlüğünü, Cumhuriyet'i, demokrasiyi ve adaleti öğrenmemi sağlayan; Atatürk'e, öğretmenlerime, aileme ve arkadaşlarıma çok teşekkür ederim. İyi ki varsınız, iyi ki aklınızdasınız.

Zeynep DUNAY

FL9C